

BOLSJEVIK

DISKUSJONSBLADET TIL
RÖD UNGDOM Nr 4. 1974

1 MAI 1918 -
- 1974

**1 MAI -
enhet på
klassekampens
grunn !**

1. Mai er Rød Ungdoms hovedoppgave i den fasen vi nå har gått inn i. Dette betyr at ikke bare en eller to i lokalstyret skal ha ansvaret og jobbe med 1. Mai, men store deler av lagene må aktiveres. Når dette er slått fast, er det et spørsmål en naturlig må stille seg. På hvilken måte arbeider laget best? Hva er den beste måten for kommunister å drive massemobilisering? Denne artikkelen skal peke på noen av de viktigste metodene og mål for vårt 1. Mai arbeid.

1. MAI KOMITEER.

Å danne slike 1. Mai komiteer vil bli grunnleggende i vårt 1. Mai arbeid. På de fleste stedene skal vi ha flere lokale komiteer, som som kan være tilsluttet en sentral for hele stedet. Rød Ungdom bør arbeide med 1. Mai på skoler og arbeidsplasser, det målet at vi skal danne komiteer på alle steder vi har folk. Det er viktig å se dannelsen av 1. mai komiteer i lys av hva slags komiteer vi bør ha. Det skal være massekomiteer. Det vil bety at det vil være galt å bare ta halvparten av laget å tro at vi har en fiks ferdig komitee.

Det vil som oftest, også være galt å trekke til oss en del organiserte SVUere og tro at det er nok. Det at 1. mai komiteer skal være

er ikke slutt 2. mai. Da må vi forsøke å aktivisere videre de som blir med i 1. Mai arbeidet, få dem med på sommerleir og rekrutere dem til Rød Ungdom. Vi ser det som et mål å få samarbeid til venstre for DNA 1. mai. Derfor skal vi prøve å få SV/SVU til å være med på å danne komiteer. De stedene dette i første omgang ikke går, skal vi ikke starte langvarige forhandlinger med dem om parolegrunnlaget o.l., men sette i gang 1. mai mobiliseringa.

HVORDAN SKAL 1. MAI KOMITEENE ARBEIDE.

Her har vi tidligere gjort en del feil, så det er viktig å lære av dem. Ofte har det vært slik at laget eller styret har diskutert politikken, så

arbeidet og gjennom dem utvikle den kollektive stilen. Vi må gå i spissen for å utvikle komiteen til kampgruppe som tar politiske initiativer. Dvs at de gir ut løpesedler, lager veggaviser, på lokale og andre aktuelle kampsaker, som brukes til 1. mai mobilisering. Her skal hele komiteen være med å utforme innholdet og bestemme parolene.

Det er klart at komiteen også må drive med tekniske saker, men vi må unngå å gjøre dette til hoveddelen av arbeidet. Gjennom 1. mai arbeidet bør alle lag stille seg konkrete målsetninger når det gjelder rekrutering, studier, sirkler og sommerleirmobilisering. Alle steder der det finnes AKP lag skal det være tog 1. mai (unntak finnes kanskje), så det er nødvendig for Rød Ungdom på et tidlig tidspunkt å få diskutert opplegget med AKP. Vår oppgave her blir å mobilisere ungdommen til å gå i 1. mai tog. Vi må drive selvstendig 1. mai arbeid slik at vi ikke bare blir løpegutter/jenter for AKP. Der det ikke er AKP lag skal vi selvfølgelig også drive 1. mai arbeid. Målsettingen er at vi også på disse plassene skal ha tog. Dette er riktig

DANN 1 MAI KOMITEER

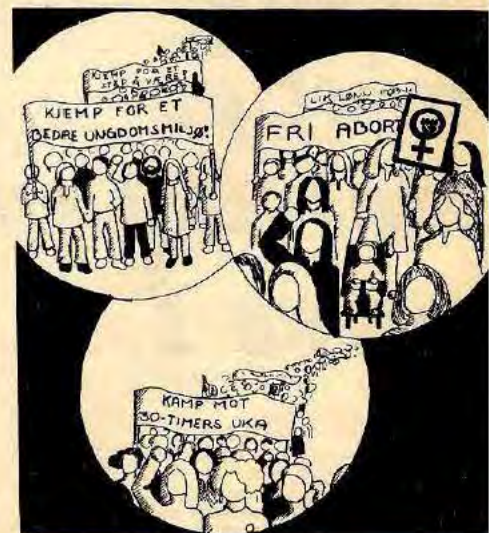
massekomiteer vil si at vi må se det som en målsetting å trekke til oss flest mulig uorganiserte i 1. mai arbeidet. Den beste måten å gjøre det på er gjennom personlig mobilisering. Hvert enkelt medlem kan plukke ut en eller to som de jobber spesielt med, forklarer viktigheten av et slagkraftig 1. mai tog. Dette massearbeidet

Gustavsen - Brattelis gissel ?

har komiteens oppgave stort sett vært tekniske saker, f.eks. male transparenter, dele ut løpesedler osv. Resultatet har vært at vi har klart å mobilisere en god del folk til å gå i 1. mai tog, men vi har ikke i stor nok grad greid å trekke noen til oss, gjøre folk til kommunister gjennom 1. mai arbeidet. Hvordan skal vi så klare dette? Dette er en sak som styret, og, eller dem som har 1. mai som hovedoppgave bør diskutere. Her vil det bare bli gitt noen retningslinjer for denne diskusjonen. Det er viktig å slå fast at det er riktig og nødvendig for oss å først diskutere den politikken vi kjøper ut i 1. mai komiteen innad f.eks. plattform o.l., men det er like riktig å stille problemene i komiteene også. Vårt mål må være å trekke til oss folk og fostre dem politisk. Et eksempel på en sak som kan taes opp i komiteen er forholdet til SV/DNA. Vi må bruke de erfaringer vi har med røde miljøer i komite-

selv om det er bare skoleelever i toget. De steder hvor vi ikke ser oss i stand til å lage tog skal vi markere oss 1. mai, minimum med stand. Vi må gjennom 1. mai arbeidet markere oss som kommunister og

FRA SENTRALSTYRET

som selvstendig organisasjon. Det er viktig at vi får fram vår linje, hva vi mener om 1. mai og gi kampen og parolene som blir stilt de riktige langsiktige perspektivene. Dette kan vi gjøre gjennom fester, veggaviser å ta opp 1. mai i de lokale avisene vi har, øke salget av UREDD og RØDE GARDE. Alle lag som selger liteblader bør øke salget med 50%. Vi har som målsetning å øke det samlede salget av Røde Garde med 50% i tiden framover.

BLOD

Koldtvand i blodet!
så tidt det lød
når ungdommens ildsjæl
flammed og brød.

Jernmalm i blodet,
du ungdoms-hu!
slig burde nok heller
det lyde nu.

Jernmalm i blodet
blir kraft i hånd,
rakhet i ryggen
og stål i ånd;

Ånd, det er vilje,
og vilje dåd.
— Jernmalm i blodet!
det er mit råd.

Jernmalm i blodet,
du ungdoms-lag,
du som er Norges
fremtid i dag!

Jernmalm i blodet!
den sag er grei.
Blegsot trenger
dit Norge ei.

Per Stivle

LEDER:

1. mai er nå hovedoppgaven til Rød Ungdom – jvnfør med sentralstyrets planer i februarnummeret av Bolsjevik. 1. mai er arbeiderklassens internasjonale kamp- og demonstrasjonsdag. På denne dagen skal vi markere vår styrke i kampen mot monopolkapitalen og imperialismen. Høyre-sosialdemokratiet har i mange år lagt en klam hånd over den norske arbeiderklassen. 1. mai dagen ble til sirkus og karneval i klassesamarbeidets ånd. Men i dag har det vokst fram gjærende krefter i folket som ønsker et oppgjør med klasseforræderne i høyre – sosialdemokratiet. I dag representerer LO/DNA – ledelsen bremsseklossen i folkets kamp mot undertrykking og utbytting. Fra 1968 har marxist-leninistene stilt seg i spissen for å gjenreise 1. mai som

arbeiderklassens kampdag. Ledelsen i SV-partiene har alltid stilt seg vaklende til dette arbeidet. I Oslo klarte vi i fjor å kjempe gjennom enhet med SV i Faglig 1. mai Front. Dette toget pekte klart ut folkets fiender – monopolkapitalen og deres venner i LO/DNA – ledelsen. Men etter valgseieren i høst har SV-ledelsen tatt lange skritt til høyre. I Oslo nektet de (foreløpig) å samarbeide med oss, nektet å peke ut Aspengren og Bratteli som folkets fiende, nektet å kritisere Sovjets imperialistpolitikk, nektet å støtte det palestinske folkets frihetskamp. Dette er ikke annet en klar sosialdemokratisk politikk. Dette er ikke annet enn å sette klassekampen tilbake i Norge. Dette er ikke annet enn å rette harde slag mot de framgangene som er vunnet for 1. mai som arbeiderklassens kampdag de siste åra. Situasjonen er derfor alvorlig. M-l bevegelsen bærer aleine ansvaret for å markere en rød 1. mai 74. Ringvirkningene fra Oslo vil spre seg utover landet og legge vansker i vegen for lokalt samarbeide med SV. Men noen steder har vi allerede oppnådd dette. Dette er bra – og overalt vil vi kjempe for enhet med SV på klassekampens grunn. Helt fram til 30. april. Men samtidig må vi umiddelbart starte lokale komiteer – uavhengig om vi får samarbeid med SV eller ikke. Mobiliseringen må begynne i dag. La oss fylle gater og torg over hele landet med folk og røde faner 1. mai 1974 !!! RED.

INNHold :

- side 2 Fra sentralstyret
Dann 1 mai komiteer.
- side 3 Leder.
- side 4 Økonomikampanjen.
- side 5 Sommerleir + Påmeldingsskjema.
- side 6 Studiespalte: Klassestandpunktet.
- side 8 Landsmøte NGS.
- side 9 30 timersuka viktigst!
- side 11 Bra YLI landsmøte.
- side 12 DEBATT: Trædalsaka hva nå?
Trenger vi Røde Garde?
- side 13 Jentekampen – ideologisk eller økonomisk?
eller økonomisk?
- side 14 Totalavhold-måtehold eller fyll?
- side 16 Venstre og Høyre opportunismen.

ØKONOMIKAMPANJEN.

OG NYTELSE OVER KOLLEKTIVETS HAR VIST SEG I ØKONOMIKAMPANJEN.

Det å være revolusjonær betyr at vi bestreber oss på å la all vår tenkning og all vår praksis tjene revolusjonen. Derfor bør medlemmer av Rød Ungdom være i stand til å yte noe mer enn andre på all

INNSATSEN TIL NÅ ER FOR DÅRLIG - VIRKELIGE KRAFTTAK ER NØDVENDIGE

Kamerater, innsamlinga 75.000 til Rød Ungdoms kampfond innen 1. mai ligger nå dårligere an enn vi har råd til å tillate. Hvis vi regner de 75.000 jamnt fordelt på de månedene kampanjen skal vare, har vi til nå fått inn klart mindre enn det vi skulle. Dette betyr at vi må få inn tilsvarende større beløp i den tida som er igjen.

Hva er så grunnene til at situasjonen er sånn?

LAGA UNDERPRIORITERER FREMMELEDES ØKONOMIARBEIDET.

På tross av at det er diskutert og vedtatt at økonomiarbeidet skal prioriteres, viser kampanjen til nå at laga ikke har tatt dette alvorlig. På konferansene i januar var alle i ord enige i at økonomien måtte prioriteres. Men hva har blitt gjort i praksis? Stalin ga på bolsjevikenes 17. partikongress en drepende karakteristikk av "de pene ords politikk", i det han refererte en samtale med en kamerat fra en partiorganisasjon. Samtalen gikk slik:

Stalin: Hvordan går det med såingen hos dere?

Kameraten: Med såingen, kamerat Stalin? Vi har mobilisert alle krefter.

Stalin: Nå, og så?

Kameraten: Vi har stilt spørsmålet skarpt.

Stalin: Nå, og hva så?

Kameraten: Det har inntrådd en omskifting hos oss, kamerat Stalin, det blir snart en omskifting.

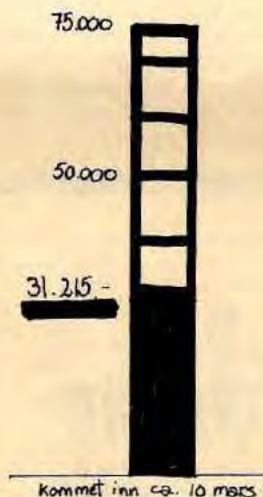
Stalin: Ja, men hvordan er det egentlig?

Kameraten: En kan merke fremskritt hos oss.

Stalin: Men hvordan går det egentlig med såingen hos dere?

Kameraten: Med såingen er det inn-til videre ikke gjort noe, kamerat Stalin.

Har denne karakteristikken noe å gjøre med dagens situasjon i økonomikampanjen i Rød Ungdom? Ja, uten tvil. Hvordan går det egen-

tilig med innsamlinga hos dere? Har dere stilt spørsmålet skarpt, eller blir det kanskje snart en omskifting hos dere?

Fakta er i alle fall at det overveldende flertall av Rød Ungdomslag ikke har sendt et rødt øre til kampfondet. Nøkkelområder som Oslo, Bergen, Trondheim, Tromsø, Møre og Romsdal og Sogn og Fjordane har til nå gjort en innsats som er under all kritikk. Disse områdene og andre lag må umiddelbart ta krafttak for å sende inn penger for å nå målet.

Hva er det politiske grunnlaget for at situasjonen er sånn?

EN REVISJONISTISK STIL I ØKONOMIEN OG TENDENSER TIL Å SETTE PERSONLIGE BEHOV

områder. Økonomisk skal vi være villige til å gi en dagslønn til kampfondet. Har vi ikke mulighet til å jobbe bør vi likevel satse alt på å kunne gi det tilsvarende. Det kapitalistiske systemet fører til at de fleste av oss har et forbruk som også går til ting vi ikke har behov for. En revolusjonær bør være villig til å bremse på forbruk til øl, cola, plater, blader osv for å kunne

gi penger til kampfondet. Vi har eksempler på at ungdomsskoleelever har gitt 100 kr. Dette bør være en spore for hele organisasjonen.

Feil som underprioritering av økonomien og det å sette personlige behov i høysetet er revisjonistiske feil og uttrykk for borgerlig innflytelse i organisasjonen vår. De må sluttasomt bekjempes dersom vi er interesserte i å beholde og utvikle Rød Ungdom som en revolusjonær organisasjon.

Dette betyr konkret at alle lag og distriktsstyrer øyeblikkelig må ta grep om innsamlinga og sende inn penger umiddelbart. Styrene må gå i spissen og yte skikkelige bidrag sjøl. På grunnlag av spørsmålet om å sette Rød Ungdoms interesser over hvert enkelt individs personlige ønsker bør alle overbevises til å love å gi en viss sum raskt, rett uten å tvinges til å gi mer enn det som er mulig.

KRAFTTAK ER NØDVENDIGE FOR Å NÅ MÅLET!

Økonomikomiteen

OM ØKONOMIARBEIDET I LAGET
VART.

Vil skrive litt om kva vi har gjort i økonomiarbeidet her på staden. I jula hadde vi ein dag gje aksjon. Denne gav dårlig resultat, fordi vi hadde lite tid til førebuden, og det var få som fikk seg arbeid. I byrjinga av januar hadde vi ut eit økonomiseminar for dei økonomiansvarlege i distriktet. Der diskuterte vi viktigeita av økonomiarbeidet og kva vi kunne gjere for å styrke økonomien. På lagsmøte etterpå fikk vi starta støttering i laget, og dessuten fikk vi i gang ei ordning som går ut på at alle medlemmene har ein sparegris (ein 1/2 literis melkekartong) der ein puttar på småpenger etter som det høver. På samme møte vedtok vi å arrangere eit loppemarked, og vi byrja å samle "lopper" heime. Loppemarknaden angerte vi i mars og veka i før-julen for vi rundt i bygda og samla inn lopper, særleg fikk vi mykje frå kle-forretningene. Dessuten hadde vi ei mengd med pocket - bøker, og desse gjekk fort ut. Prisane på loppene varierte frå 50 øre for bøkene og til ca. 10 kroner for dei beste tingene. Resultatet var over all forventning, vi fekk inn over 800Kr. og dessuten hadde vi loppemarket ute i friluft, slik at vi sparte oss for utgifter med lokale.

I mellomtida hadde vi hatt ein flaskeaksjon. Vi for rundt på bygda og samla inn tomflasker. Resultatet var godt, vi fekk inn 217 kroner i pant.

I komande veke tar vi sikte på ein ny flaskeaksjon, og håper på eit minst like godt resultat. Dessuten skal vi ha en ny "gi en dag" aksjon i påska, og vi håper på eit betre resultat då, for vi skal byrje å sjå oss etter arbeidstereie no, så det er mogeleg at alle kan "gje ein dag" i påska.

Tvi-Tvi.

Kameratslig hilsen et lag på Vestlandet.

SOMMERLEIR!

PLANLEGG
SOMMEREN
REVOLUSJONÆRT!PLANLEGG SOMMEREN
REVOLUSJONÆRT!
- MELD DEG PÅ SOMMERLEIR -

Det foregår klassekamp også om sommeren, og det er et politisk spørsmål hvordan en skal bruke ferien. Skal du planlegge bare ut i fra hvordan du skal få det mest gøy og slappe av, eller skal du bruke ferien slik at den setter deg istand til å tjene folket bedre? Sjølsagt det siste. Det betyr at vi må ruste oss politisk i ferien, og at vi må slappe av o.l. for å samle krefter til kampene vi skal stå opp i etterpå. Å bruke ei uke til sommerleir er det viktigste for å planlegge sommeren revolusjonært.

På sommerleirene kommer først og fremst Rød Ungdom-medlemmer, men også andre revolusjonære og og progressive ungdommer fra mange plasser sammen for å diskutere viktige politiske saker, for å utvikle den røde kulturen, for å lage en revolusjonær kollektiv stil og slappe av ei uke. Gjennom diskusjonene utvikler vi bedre forstå-

else for de problemene vi står opp i, og legger opp linjer for hvordan vi skal slåss. Kulturen brukes som et middel i kampen og vi lager sanger, sketsjer o.l om ting vi står opp i - kampen mot rasjonalisering i skolen, jenteundertrykking, kamp på arbeidsplassen, arbeidsstilen i Rød Ungdom...

Idretten er med på å spleise oss sammen og styrke oss fysisk. Avslapping, bading og soling er også viktig for en bra leir. Kort sagt: sommerleiren er ei uke fylt av revolusjonær glød og kollektiv stil som setter oss istand til å slåss bedre mot undertrykkinga og for sosialismen, og tilleggs bra ferie. Resultatene av sommerleirene har vi sett hvert år når vi kommer tilbake. De akkuratene som har vært på leir kaster seg for fullt inn i kampen med entusiasme og en riktig politikk å føre ut, mens de som ikke har vært på leir blir "hengende etter

forts.
neste
side.

PÅMELDINGSSKJEMA. til sommerleir 1974.

Etternavn..... Fornavn..... Alder.....
Adresse.....

Yrke.....

Spesielle interesser/oppgaver du vil ha på leiren/andre opplysninger

☐ Har betalt kr. 40, av kr200 i påmeldingsavgift (de som ikke har mulighet til å betale så mye, kan søke om moderasjon) Pengene er betalt til laget/Rød Ungdom-kontoret/
postgiro 2 23 11 57

Rød Ungdom sommerleir, boks 610, Sentrum, Oslo 1.

☐ Skal bo i telt. Ordner teltplass sjøl/vil at Rød Ungdom ordner teltplass.

☐ Skal bo i brakke (begrunn hvorfor).

PÅ HVILKEN LEIR.

☐ Håøya ved Oslo
☐ Håøya ved Oslo

14-21/7
11-18/8

☐ Tromøya ved Arendal
☐ Herdla ved Bergen

11-18/8
4-11/8

☐ Møre 5-11/8 (Surdal Folkehøgskole)
☐ Trøndelag 11-18/8
☐ Nordland 11-18/8
☐ Troms/Finnmark 4-11/8

De laga som har hatt mange medlemmer på leir går kraftig framover og oveevinner mange tidligere vansker, mens de som har hatt få blir stående å stange. Spør f.eks. folk som var på leir i 72 hva den betydde for kampen mot EEC før folkeavstemninga!

DE TO VIKTIGSTE DISKUSJONENE

Et program for ungsommens kamp.

Kommunistene har alltid stått i spissen for den daglige kampen for massenes interesser. Rød Ungdom har gått i spissen for ungdommens kamp - for høyere lønninger, mot 30-timersuka, for et sted å være, i støtte for verdens kjempende folk, i kampen mot EEC osv. Opportunistene av forskjellige slag er i ord enige med oss i de fleste av disse sakene, men deres praksis vinger fra skikkelig kamp til rein sabotering. Vi skal diskutere kommunistenes syn på interessekampen og sette det opp mot opportunistenes. Det viktigste av diskusjonene blir likevel å diskutere et arbeidsprogram for Rød Ungdom (utkastet står annet sted i bladet) - vi skal diskutere hva som er de viktigste kampsakene for ulike felter, og komme fram til paroler for gymnaskampen, kampen til unge arbeidere og læringer, kampen på ungdomsskolene, kampen mot jenteundertrykking, militærpolitikk, anti-imperialistisk arbeid og enda en del til. Dette arbeidsprogrammet skal bli et kraftig våpen i ungdommens kamp. Det skal legges opp linjene for kampen, og vi skal samle progressiv ungdom til kamp rundt det!

SUF - SUF(m-l) - RØD UNGDOM: hvordan utvikle en kommunistisk masseorganisasjon?

Vi har ei stolt historie. Gjennom kamp mot feilaktige linjer og tendenser har vi utvikla organisasjonen til å stadig bli et bedre redskap i kampen. Opportunistene kaster dritt på historia vår og kaller den vingling. Virkeligheten er en helt annen. Visst har vi gjort feil, det legger vi ikke skjul på, men vi har alltid klart å rette på feil gjennom kamp. De siste to åra har vi gjort et banebrytende arbeid for å omdanne organisasjonen til en masseorganisasjon. Vi har ikke hatt erfaringer fra noen andre å bygge på. Vi har ikke oppsummert erfaringene våre skikkelig her. Hva har vært riktig, og hva har vi gjort galt? det er diskusjonen skal konsentrere seg om, men innledninga vil ta opp mye mer av historia. Gjennom å trekke lærdommer av det vi har gjort, skal vi sette oss i bedre stand til å gjøre Rød Ungdom til en masseorganisasjon.

I tillegg til disse to hoveddiskusjonene vil det som vanlig bli mange seminarer som tar opp andre emner. Eksempler på dette er: Sovjet, en sosialimperialistisk

stat. Stalin - en stor revolusjonær. Kultur. Idrett. Natruvern. Kina/Albania - sosialisme i praksis.

MOBLISERING ETTER MASSELINJA!

Det viktigste nå er at du melder deg på sjøl. Bruk slippen som står nedenfor eller påmeldingsskjemaer som lagsformannen din har. Tidlig påmelding er høydverdig av to grunner. Leirene må planlegges både teknisk og politisk ut i fra hvor mange som kommer. Derfor må vi allerede før første mai ha bra over-

sikt over det. For det andre må kommunistene alltid gå i spissen. Du klarer ikke å få med dag andre dersom du ikke har meldt deg på.

En dette navlebeskrivning, og king som ikke hører jhemme ved en leir? Nei, vi kan ikke det. For det første er utviklinga av Rød Ungdom av avgjørende betydning for alle på venstresida. For det andre er det i hovedsak medlemmer og nære sympatisører som er på leirene, og for dem er det et stort behov for denne diskusjonen. Diskuter leirene med kamrater og venner, og få dem til å planlegge sommerleirene inn i ferien. Mobilisering etter masselinja betyr at vi skal diskutere personlig med andre, og ikke stole på plakater eller løpesedler. Det er bare gjennom å diskutere hva en leir er med folk, og gjennom å løse motsigelser som de har (leir er ikke noe viktig, det er kjedelig) passere ikke med ferien, har ikke råd, får ikke lov...) at vi kan få med andre. Finn fram til en eller to som du kjenner, og prøv å få med deg han/hun, og diskuter mye med dem. Spør for at alle de andre i laget gjør det samme. Diskuter på lagsmøter og lagsmedlemmer i mellom hvordan det går med å få med dem dere satser på. Alle de som er med i 1.mai-arbeidet skulle det være mulig å få med. Lever påmeldingene til lagsformannen sammen med påmeldingsavgiften. (Dersom det er unntatt å få påmeldingsavgiften, må de forplikte seg til å betale den innen en viss dato som dere skriver på skjemaet.)

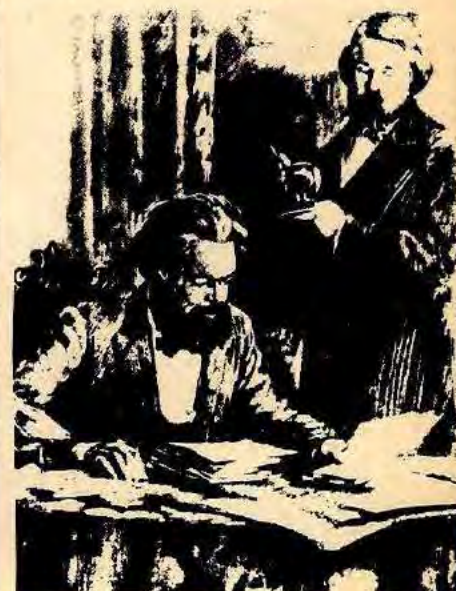
Sentralstyremedlem

KLASSE- STAND- PUNKTET

Spørsmålet om å innta et proletar-klassestandpunkt er av avgjørende betydning for en kommunist. Vårt politiske arbeid og vår tenkning tjener bestemte klasseinteresser. Vi lever i et samfunn hvor utbyttere og utbyttede står i skarp motsetning til hverandre, de har motsatte klasseinteresser. Vi kan velge å tjene det arbeidende folket eller monopolkapitalen, det finnes ingen "gylden middelvei". Ingen kan være nøytrale i et samfunn med så motstridende klasseinteresser.

Marx og Engels har påvist vitenskaplig hvordan kapitalismen har erstattet det gamle føydalsamfunnet med nye klasser og nye former for undertrykking. Kapitalismen reduserte klassene til to hovedklasser: Borgerskapet (som i dag har utviklet seg til et lite, men sterkt monopolborgerskap) og proletariatet. Marx og Engels påviste disse klassers uforsonlige interesser. Det som styrker borgerskapet, svekker proletariatet, mens det som svekker borgerskapet, styrker proletariatet. Ikke noe samarbeid mellom disse klassene kan løse denne motsigelsen.

STUDIESPALTE

"Av alle klasser som i dag står mot borgerskapet, er bare proletariatet en virkelig revolusjonær klasse" (Marx/Engels) Dette er fordi proletariatet er kjernen i produksjonssystemet som monopolkapitalen er helt avhengig av. Derfor er det den klassen som må være ledende i kampen for den sosialistiske revolusjon og det sosialistiske samfunnet.

Vi kommunister er nødt til å velge side, til konsekvent å ta et proletært klassestandpunkt for å tjene det arbeidende folket. Ingen er feilfri, vi er alle påvirket av det borgerlige samfunnet, men gjennom metodisk kritikk og sjølkritikk kan vi ubvikle oss til å tjene folket bedre." I et klasse-samfunn står hvert enkelt

Sneske i en bestemt klassemessig stilling, og det finnes ingen form for tenkningsom ikke har klassestempel" (Mao)

Det vi hele tida må ha klart for oss, er at hvis vi slurver eller gjør feil, tjener det egentlig klasse fienden. Vi må kjenne våre dårlige sider, alltid være villige til å ta imot kritikk og bekjempe de dårlige sidene med de gode. Bare på denne måten kan vi smelte sammen med folket og kjempe ut ifra deres behov. Vi må gå energisk inn for å ta opp diskusjonen mot feilaktige ideer, tilstrebe en kollektiv og kameratselig stil og bekjempe individualistiske tendenser både hos oss sjøl og andre og bekjempe det hovmotet som er tilstedet hvis vi slutter å være massenes elever. En riktig politisk linje er alltid i samsvar med massenes interesser og en uriktig linje alltid vil plukke oss fra massene.

1. MAI.

Hva betyr dette for vårt forhold til 1. mai? Det arbeiderklassen og folket nå trenger, er enhet på venstre sida. Men mange steder viser det seg at det er vanskeligere enn i fjor å få stand en slik enhet, altfor mange steder bygger det opp til flere tog til venstre for DNA. Vi må sette inn store krefter for å få istand denne enheten, men det må ikke bli på et hvilket som helst grunnlag. SV har i den senere tida gått til høyere og de åpner radikalt for samarbeid med høyresosialdemokratiet. Det er en utvikling av den progressive bevegelsen i Norge som vi ikke kan godta, folket må ikke igjen ledes inn i sosialdemokratiske blidgater, men heves opp på et høyere nivå, bl. a. ved at parolene må gjenspeile dagens kamper og krav. Vi er nødt til å ta opp kampen mot disse feilaktige ideene hos SV og arbeide utrettelig for å minske DNA/LO-toppens makt. For hvert menneske vi greier å overbevise om en riktig politikk,

er nye seire sikret."Vi må gå energisk inn for å gjennomføre våre forsett.Vi må arbeide utrettelig"(Mao).

SOMMERLEIR.

"Nei, jeg har ikke tenkt å dra på sommerleir, jeg jobba i hele fjor-sommer og har tenkt å ta en lang ferie i år" sier noen. Har dette noe med klassestandpunktet å

gjøre? Avgjort ja! Vi vet hvor mye sommerleirene betyr for m-l-bevegelsen, der blir diskusjoner på den allmene teorien og neste års kamper tatt opp, det er en kollektiv og kameratslig stil og folk kommer styrket og kampglade tilbake. Hvert år betyr det et stort politisk framsteg og gjør at vi er bedre i stand til å lede kampene for folkets interesser. Når vi så vet at det bare er oss kommuniste som er i stand til å lede disse kampene (f.eks. på gymnaset eller i frontorganisasjoner) betyr sommerleirene utrolig mye. Derfor vil det være en konsekvens av det proletære klassestandpunktet å melde seg på sommerleir hvis det overhodet er mulig.

STUDIER - PRAKSIS

Noen kammerater vil kanskje innvende at en ikke kan tilegne seg et bra klassestandpunkt bare gjennom studier. Det er riktig. Men studiene kan likevel være til stor hjelp også her. Diskusjonen i gruppene vil kunne gjøre det lettere for oss å renske opp i borgelige synspunkter. Den vil hjelpe oss i å få øye på de dårlige sidene og i å finne fram til en riktig metode for å bekjempe dem. Men til sjuende og sist er det bare gjennom den politiske kampen mot monopolkapitalen som det proletære klassestandpunktet kan utvikles. For oss i Rød Ungdom

betyr det at vi må kaste oss inn i kampen for ungdomsmassenes interesser, at vi bekjemper alle reaksjonære tiltak som rammer dem. Hvis vi ikke har dette som utgangspunkt, kan vi studere kommunistisk teori til vi blir blå i ansiktet uten at vi blir noen bedre kommunister av den grunn.

PROLETÆR INTERNASJONALISME

Å kjempe for det arbeidende folkets interesser er ikke noe som bare gjelder det som skjer i Norge. Å forstå betydninga av den proletære internasjonalismen, er en viktig del av det å innta et proletært klassestandpunkt. Rundt om i verden kjemper folk mot den samme fienden som oss. I Vietnam, i Chile, i Afrika og mange andre steder. For oss kommunister er det viktig å støtte denne kampen. Monokapitalismen og imperialismen er et system som undertrykker folk i hele verden. Når FNL fører en seierrik kamp mot USA-tropper i Vietnam, så svekker de den amerikanske imperialismen, og det tjener folk i alle land. Vi har felles interesser og samme fiende. Derfor er solidaritetsarbeid en viktig del av den kampen vi må føre.

Litteratur: Mao Tsetung - De tre mestleste. (Tjen Folket) Sitatboka s.401.
Marx/Engels - Det kommunistiske partis manifest. Kap.1.

Spørsmål til diskusjon:

1. Diskuter sitatet til Mao som sier: "I klassesamfunnet står hvert enkelt menneske i en bestemt stilling, og det finnes ingen form for tenkning som ikke har klassestempel". Er dette riktig?
2. Hvilke bra og dårlige sider viser seg i lagets 1. mai-arbeid? I mobiliseringa til sommerleiren?
3. Diskuter hvilke gode og dårlige sider hver enkelt kamerat har vist i dette arbeidet. Sett konkret målsetting for hver enkelt. Hvilke holdninger og ideer hindrer kameraten i å gjøre en (enda) større innsats i arbeidet? Hvilken klassestempel har disse holdningene og ideene?

HUSK OBLIGATORISK STUDIE-
MØTE OM KLASSESTANDPUNKTET
(før 1.mai iflg. arbeidsplanen)

SKOLE- SPALTE

Hva skjedde på NGS-landsmøte ?

1. Kritikken av det gamle Sentralutvalget for vakling 1. november og svakt organisatorisk arbeid ble nedstent. SVU tok sjølkritikk på de verste uttalsene i pressemeldinga o.l., men forsvarte det meste av det SU hadde gjort. Kritikken fikk støtte av et stort mindretall (46 - 82).

Kamplinja ble slått fast igjennom, bra vedtak om 30-timers uka gymnasloven, nynorsksaka og økonomiske kår. Et arbeidsprogram forfatta av sogndal folka gikk i hovedsak gjennom. De reaksjonere måtte nøye seg med forsøk på å moderere kamplinja - det var politisk umulig for dem å gå mot den. I saka om Libertas, matmomsen, jentesak, og sidemålsstilen blei de kraftig nedstemt. Dette kunne bare skje fordi venstresida sto enhetlig. Unge Høyre hadde nemlig den største fraksjonen!! Vi var de ledende og mest initiativrike på venstresida. De få uavhengige som var der støttet kamplinja.

Valgene: NGS har ikke fått en kampløpelse av de 12 dyktigste gymnasiastene i landet. SVU's hestehandel med plassene i SU ble avslørt, men ikke i praksis forkastet ved sjølve valget. Dette fordi SVU, UH og UV godtok denne linja. Tilsammen hadde de flertall.

2. NGS I FRAMGANG.

Elevbevegelsen har nådd et nytt nivå. Vi har den største elevstreiken i etterkrigstida. Vi har utviklet en ny kampform - langvarige streiker. NGS har på mange måter stått i spissen og fungert som en samende ledelse for gymnasiastene i Norge. Landsmøtet i år var ått gjenombrudd for en skikkelig diskusjon om året som er gått og for et konkret arbeidsprogram. Tidligere har beretninga dreid seg om at brev kom for seint, rot på kontoret uten politisk sammenheng. Arbeidsprogrammet har vært vage uttalisser om skolepolitiske saker - ikke et program for handling og kamp. I forhold til det pampete og reaksjonære NGS fra 5-6 år sida, men også i forhold til de 2 siste åra er NGS i framgang. Jeg mener det er feilaktig å framstille siste år som tilbakegang - som kanskje noen gjorde da de st-

ilte til valg på skolene.

3. MEN ENNÅ STORE SVAKHETER

NGS er ingen fasttømra kamporganisasjon. Mange elever deltar i streiker og demonstrasjoner, men få er tilknyttet organisasjonen, eller deltar i å utforme politikken. Dette er farlig. Kampene blir bare bluss - nederlagsstemning kan spre seg. De reaksjonære kan slå åeg fram på en bølge av følelse av at ledelsen bestemmer over huene på folk. Verst er at en svak organisasjon - lav bevissthet - ikke sterk mellomplan - passive elevråd - gir ledelsen spillerom for en feilaktig politikk. Og det var akkurat det som skjedde i høst. Sann som NGS er i dag har du ingen garantier for at ledelsen ikke vil gå bak elevenes rygg. Elevbevegelsen er for svak i forhold til de krav kampen stiller. Statens politikk vil bli hardere nå i og med de enorme mulighetene for rasjonalisering og diktater enhetsskolen gir. Vi vil kunne oppnå betydelig større seire med en sterkere organisasjon. (Jmf. elevene i Frankrike)

4. LANDSMØTET MARKERTE BEGYNNELSEN

Kritikken ble nedstemt og hestehandelslinja vant i valgene. En konklusjonen da at Rød Ungdoms politikk har vært feil? - Nei, jeg tror ikke vi kunne ventet noe særlig mer. Vi skal huske på at dette er første gang at en venstreopposisjon fra grunnplanet markerer seg - første gang noen forsøker å lage en konkret politikk for å styrke organisasjonen og tar opp kampen mot den byråkratiske arven i NGS. (SFU spilte en viktig rolle i kamp mot UH for 4-5 år siden, men har ikke maktet å lage konkrete arbeidsprogrammer eller å få vekk byråkrater.) Å skape en slags slag-

demokratisk interesseorganisasjon for norske gymnasiaster er en lang seig kamp. For å klare det må venstresida samles mot de reaksjonære og marxist-leniniste må spille den ledende rolle på venstresida.

5. SE OPP FOR REAKSJONEN!!

Unge Høyre hadde den største delegatgruppa på landsmøtet i år Sen-

LANDSMØTET I NGS

tralutvalget har nå 2 reaksjonære medlemmer. (dels p.g.a. SVU's hestehandel, dels p.g.a. UH's store blokk) Dette varsler ikke bra Vi kan få et reaksjonært oppsving på gymnasene. Mye tyder på at Unge Høyre nå setter inn en organisatorisk offensiv og legger seg til en moderat politikk (F. eks: støttet de Tanzania-prosjektet og innlederen fra UH snakket om Cola-imperialismen osv.) Hovedmotsigelsen i skoleverket går mellom det store flertall elever og lærere på den ene sida og staten og monopolkapitalen på den andre siden. Hovedmotsigelsen i NGS går mellom statens aktive støttespillere og tallsmann og alle elever som er instilt på kamp på den andre sida. UH er statens og monopolkapitalens talsmenn blandt elevene. All framgang for dem er en framgang for elevenes fiender. Vår oppgave er

å smi en sterkest mulig front mot staten. De reaksjonære vil som regel stille seg helt utafor denne fronten og stå på fiendens side. Dersom de av og til deltar vil det være av taktiske, midlertidige årsaker, er politisk presset. Jeg er bombesiker på at de vil tenke seg om flere ganger før de utsetter en streik eller hemmeligholder ting for elevene en gang til. Deres politikk for valg i NGS vil heretter bli sett på med sterk mistenksomhet.

6. FORTSATT KAMP MOT OPPORTUNISME OG REFORMISME.

Opportunistene vil stadig vakle. De har ingen revolusjonær ideologi til hjelp i sin praksis, og de vil

alltid gå den veien vinden blåser. Hvis deres politikk og organisasjon får lov til å bli den ledende på venstresida, er revolusjonen dømt nederlag slik som i Chile. På lang sikt er derfor politikken deres reaksjonær, og m-l'ernes strategiske mål er å redusere opportunistene til et mindretall på venstresida. Men hvordan skal vi klare dette? Jo, vi kan bare klare det ved å kjempe for å vinne fram vår riktige linje i de konkrete kampsakene gang på gang. Slik styrker vi venstresida og reduserer opportunistenes innflytelse, uten å drive dem over i armene på reaksjonen. Formålet med vår kritikk av SVU i NGS idag er derfor ikke "åkverke dem fullstendig" eller å kaste dem ut av organisasjonen for godt. Det ville være å tjene våre langsiktige mål, revolusjonen eller kortsiktige mål, å vinne fram i interessekampen. Formålet med Sogndal oppropet og vårt arbeidsprogram var, -og er- enhet på venstresida. SVU står på den riktige sida i hovedmotsigelsen i NGS, og det er grunnlag for enhet i kampsakene. En storstilt kampanje mot f.eks: deres linje i valg er feilaktig nå. En fast enhet oppnås imidlertid bare gjennom kamp og diskusjon. Derfor skal vi ikke legge ned kritikken, den skal føres videre - uten å splitte elevbevegelsen uten å gi etter i politikken med enhetlig interessekamp som mål.

7. LAGAS OPPGAVER NÅ.

NGS har en svak ledelse. Det er vi som må ta initiativet skal landsmøtevedtaka settes om i praksis. Gymnaslagenes hovedoppgave er å mobilisere elevene til kamp mot 30-timers uka og det nye gymnaset. Vi skal styrke enheten mot høyre. Vi skal styrke NGS organisasjon (særlig distriktsutvalgene) Vi skal fortsette kritikken av SVU's vakling 1. november og borgerlige hestehandel i valgene

Trine.

DET ENDELIGE 30 - TIMERS - SLAGET STÅR NÅ! FULLFØR KAMPEN KONSEKVENT!

1. Innledning

På NGS-landsmøtet ble det vedtatt å oppfordre skolene til langvarige streiker mot 30-t-uka og gymnasloven. Det ble ikke sagt noe klart fra om hvor skytset sterkest måtte rettes. SVU mente det var riktig å rette det mot gymnasloven, vi mot 30-t-uka.

Folk på skolene som skal mobilisere til streik vil møte mange vansker. Det første vil være streikgrunnlaget, deretter nivået blant

verker).

TRE FASER I 30-TIMERS KAMPE

30-t-kampen er ikke over, tvert imot: Den prinsipielle og på lang sikt viktigste kampen er ennå ikke utkjempet. Den avgjøres endelig når Stortinget fastsetter de økonomiske rammene for "Det nye gymnaset" i mai en gang. Det nye gymnaset skal gjennomføres for 1.klassene ved reformgymnasene og ca. 10 andre skoler som skal bli "nye gymnaser" fra høsten av. Antallet "nye gymnaser" skal årlig økes, dvs. vi ender med

30-timers - uka viktigst!

elevene, hets fra rektor og presse, et svakt sentralutvalg til å lede kampen, eksamenspress og lite streikeerfaringer. Alle disse tingene kan jeg ikke ta for meg i denne artikkelen. Jeg vil derimot ta for meg det første og viktigste, nemlig grunnlaget og helheten i 30-t-kampen, og en del vanskelige ting som vi må kjenne for ikke å vakle overfor rektors "kunnskaper".

Tilslutt vil jeg ta for meg skillet mellom vår og SVU's linje. Når det gjelder organiseringa og opplegget for streiken henviser jeg dere til Oktoberheftet: Streik! (Strasbourg-gertene) og Mao's artikkel "Noen spørsmål vedrørende metoden for ledelse"! (Utlagte

bare "nye gymnaser" med 30-t-uke.

Med andre ord den endelige timeordninga i Det nye gymnaset avgjøres i vår.

For ikke å bli forvirra må vi se sammenhengen mellom de forskjellige kampene vi har ført og fremdeles må føre mot 30-t-uka.

FØRSTE FASE:

Det ble i fjor høst bestemt 30-t-uke for de vanlige gymnasene. Dette angrepet ble halvt slått tilbake i og med valgriheten (fylkenes valgfrihet, ikke vår) mellom 30/35 timer. Det ser ut til å bli 35-t-uke i de fleste fylker.

Det ble klart slått fast at dette bare var en midlertidig ordning, den behøvde ikke gjelde mer enn ett år. Dessuten gjaldt det bare det ordinære gymnaset. Vi vet at departementet vil gjennomføre "Det nye gymnaset". Når det gjennomføres gjelder ikke automatisk ordningene i det gamle, ordinære gymnaset, tvert om, timeordninga blir bestemt på nytt.

Det var to grunner til at Kirke og Undervisningsdepartementet ville ha igjennom 30-t-uka i det ordinære gymnaset.

1) KUD's endelige mål er 30-t-uka i "Det nye gymnaset". Dersom KUD hadde greid å gjennomføre 30-t-uke for det overveldende flertall av norske gymnasiaster, allerede før innføringen av "Det nye gymnaset", hadde det gått svært lett ved selve gjennomføringen av "Det nye gymnaset".

2) KUD ville begynne å spare penger allerede før innføringen av "Det nye gymnaset"

ANNEN FASE:

Da Kirke og Undervisningskomiteen i Stortinget behandlet kompromisset mellom KUD og lektorlaget (valgfrihet 30/35, rammetimetall på 105), ble det bestemt at dette ikke skulle gjelde reformgymnasene ("reformgymnasene skulle holdes utenfor avtalen"). Likevel skar de

ned 2 millioner på Forsøksrådets budsjett, noe som økonomisk tilsa en 30-t-uke for reformgymnasene. Det gikk flere måneder, hvor det ikke ble gjort klart om hva reformgymnasene skulle ha, før et skriv (F-11/74), nådde de første skolene 6. og 7. februar. Der sto det kort og greit at 2. klassene skulle ha 30 timer og 3. klassene 31 eller 30 timer fra høsten av. Flesteparten av de 16 reformgymnasene var ute i streik (Finsnes to dager, de fleste andre tre dager). Vår kamp gjorde at KUD led et fullstendig nederlag. De måtte gi garantier for at reformgymnasistene kunne fortsette sin opprinnelige timeordning. (Det finnes mange mange forskjellige timeordninger i reformgymnas-

TREDJE FASE:

Nå står vi overfor den tredje og avgjørende fasen i 30-t-kampen, nemlig spørsmålet om 30-t-uke i "Det nye gymnaset" eller ikke. Likevel, så må vi også her utvide horisonten lite granne. I det ordinære gymnaset har det hele tiden vært undervist i hele klasser. I "Det nye gymnaset", vil det i en del timer bli undervist i grupper (delt klasse). For å kunne dele klassen trengs det to lærere, og man bruker altså dobbelt så mange lærertimer ved gruppedeling, som ved undervisning i hele klasser. Det betyr at "Det nye gymnaset", med 30-t-uke og litt gruppedeling, ikke er vesentlig billigere enn en 36-t-uke uten gruppedeling. Det er

gymnas 1973/74) i avsnittet om resursbruk i "Det nye gymnaset" s. 29. Departementet legger det samme timeallsramme (105 timer over 3 år) til grunn også for allmen studieretning i det nye gymnaset "og" innenfor en timeallsramme på 105 vil elevene i allmen studieretning (Matematisk-naturvitenskapelig linje, språklig linje) kunne få tilsammen 90 undervisningstimer pr. uke over 3 år. De bevilgninger som er gitt i år, er dessuten også lagt opp for 30 timers uke. Departementet er smart, og vil omkring 20 mars, komme med et diktat om 30 timers uke for de som til neste år begynner i "nytt gymnas". Dette er før gymnasloven er blitt lagt fram for Stortinget. Departementets argumentasjon vil være: Dette er det eneste det er bevilget penger til, dessuten må skolene nå få klar beskjed slik at de kan legge timeplanen for neste år. Denne argumentasjonen må vi møte med å si klart fra at "Det nye gymnaset" fra begynnelsen av aldri har vært basert på 30 timers uke. 30 timers uka ødelegger valgmulighetene. Dessuten er det slik at Stortinget som skal bestemme de økonomiske rammene for gjennomføringen av en slik reform. Det kan om nødvendig gjøres tilleggsbevilgninger for i år. Departementet har ingen rett til å fastsette dette på forhånd.

30 TIMERS UKA OG GYMNASLOVEN.

30 timers uka, er et av mange enkelttiltak i gymnasloven. Det som er særegent for situasjonen, er at 30 timers uka, er det enkelte tiltak som fastsettes likt som gymnasloven vedtas. Vi har innsett at vi ikke greier å stoppe gymnasloven som helhet, og at vår strategi dermed er å støtte enkelttiltak. Vi har også innsett at det er svært vanskelig å mobilisere mot gymnasloven som helhet, og at det er enklere å mobilisere mot enkelttiltak. Vi veit dessuten at vi har sjanser til å slå tilbake 30 timers uka. En naturlig konsekvens av dette blir å mobilisere stort mot 30 timers uka, og at vi bare mobiliserer til en markering mot gymnasloven som vi ikke kan slå tilbake. Mot denne linja står SVU's opportunistiske linje som går ut på at "helheten må overordnes enkelttiltak". Dette er ikke noe annet enn dogmatikk og teoretisk kvakksalveri, når vi analyserer situasjonen konkret.

Ole Brum
Skoleutvalget.

ene. Det mest vanlige er 34-t i 1. klasse, 33-t i 2. klasse og 31-t i 3. klasse).

Det var på samme måte som for de ordinære gymnasene, to viktige grunner til at KUD ville gjennomføre 30-t-uke for reformgymnasene allerede før innføringa av "Det nye gymnaset".

1) Reformgymnasene skal være noen slags modeller for "Det nye gymnaset". Det har vært pøst relativt mye penger inn i reformgymnasene, og de har fungert mye bedre enn de ordinære gymnasene. Men det har aldri vært KUD's mening at "De nye gymnasene" skulle være like bra som reformgymnasene. De har hele tiden visst at det er en gjennomrasjonalisert utgave av reformgymnasene som skal bli "det nye gymnaset". Skulle

"Det nye gymnaset" bli slik reformgymnasene har vært, ville det betydd en utgiftsøkning på over 13 %, mens langtidsbudsjettet opererer med en utgiftsenkelse på 1,4 % for KUD's vedkommende.

Dersom KUD hadde greid å gjennomrasjonalisere reformgymnasene, mens det ennå var en modell, kunne KUD altfor lett operere med argumentet: "Men se på modellen, (reformgymnasene) det har 30-t-uke og da er det jo det som også er ment for "Det nye gymnaset".

2) KUD ville begynne å spare penger allerede før "Det nye gymnaset" var innført.

derfor en viss forskjell når vi snakker om en 30-t-uke i det ordinære gymnaset, og en 30-t-uke i "Det nye gymnaset", fordi det første er billigere enn det andre. Men uansett så blir "Det nye gymnaset" noe helt annet enn det vi har sett på reformgymnasene til nå, fordi

- 1) antall undervisningstimer reduseres,
- 2) antall timer til gruppedeling reduseres.

Som tidligere nevnt. Dersom "Det nye gymnaset" skulle gjennomføres slik det var ment", ville det bety en utgiftsøkning på minimum 13 %, og vårt prinsipielle krav er nettopp at "Det nye gymnaset" skal gjennomføres slik som KUD sjøl har forutsatt, og slik som det har vært gjennomført for reformgymnasene. Vi må også stake opp et annet vesentlig skille mellom 30-t-uke i det ordinære gymnaset, og 30-t-uke i "Det nye gymnaset". I det ordinære gymnaset ville man kutte ned på antall timer i de enkelte fag, og presse samme pensum inn i hue på folk, bare på mindre tid. I "Det nye gymnaset" kutter man bare rett og slett bort en del hele fag, istedenfor å presse alle fagene sammen på mindre tid. Og hvilke fag er det som kuttet bort? Jo, det er bare de frie valgfagene som form og farve, musikk, drama osv. Det har lenge vært KUD's åpne og bevisste politikk å innføre 30 timers uka i Det nye gymnaset. Klart sies det i Ot. prop. 18. (Lov om nytt

BRA YI - LANDSMØTE!

Landsmøte i YLI er nå over, og en kan kort si at det gikk meget bra. De riktige linjene for arbeidet vant igjennom. Mange viktige resolusjoner ble fatta. Et bra sentralstyre ble også valgt, på tross av revisjonistene (KU) prøvde å hve dyktige folk som har gjort en bra jobb. Dette ut fra egne partipolitiske hensyn.

STATENS FRAMSTØT.

Selv om yrkesskoleelevene og lærlingene har endel spesielle krav å stille hver for seg, lærlingenes lønnskrav, yrkesskoleelevene, skolebøker osv. så er det en ting som vil stå sentralt og er felles i tida framover. Nemlig- hva slags yrkesopplæring vil yrkesskoleelevene/lærlingene få i tida framover, og hvordan den i all hovedsak vil foregå. (dvs. på skolen eller på arbeidsplassen) De planene myndighetene legger opp til nå, vil føre til en dårligere yrkesopplæring enn den vi har i dag. Igjen er det den samme gamle lekse om at skolen skal tilpasses næringslivet, uansett hvilken vei det bærer. Situasjonen idag er i stor grad den at overklassen trenger arbeidskraft som raskt kan flyttes hit og dit. Meningen er f.eks. at en bedrift med 50 rørleggere i arbeid, plutselig skal kunne ta 20 av disse, gjøre dem inn på et kurs og etter fire uker så skal de komme tilbake som "faglærte" dreiere. På denne måte kan de kaste arbeidere fra jobb til jobb når det selv passer dem-utfra hva som lønner seg i øyeblikket. Det vil i stor grad bli (og er mange steder i dag) situasjonen på mange arbeidsplasser i tida framover. Når situasjonen i arbeidslivet forandrer seg, må departementet forandre på yrkesutdannelsen. De skal nå gi folk en "bredere" fagopplæring, du skal nå kunne få litt mer innsikt i andre fag enn akkurat det du har tenkt å utdanne deg til. (Høres fint ut?) Det som skjer er at du lærer litt om alt, og ikke et fag skikkelig. Dette vil selvsagt føre til reduksjon i kunnskap i det faget du hadde tenkt til å utdanne deg i. En nivåsenking av yrkesutdanninga som dette er å ødelegge den verdien det er å kunne et fag. Forutsetninga for trivsel på arbeidsplassen er at du får drive med et fag du liker, uten å risikere å plutselig bli omskolert og kanskje også flytte et annet sted, når arbeidsgiveren

"trykker på en knapp".

STYRK GRUNNORGANISASJONEN YLI.

Vi ser klart hvordan demokratiet og "medbestemmelsen" fungerer i dag. Når "gutta med penga" vil en ting, så passer myndighetenes planer som fot i hose med det. Det siste er ikke noe nytt- vi kjenner hvilken side staten står på. Det som er interessant er hva vi kan gjøre med framstøtene. Her er der bare å lære av NGS' positive sider, at der de har slått hardt til og vært godt organisert, så har de vunnet fram. Vi trenger å gjøre YLI til en sterk interesseorganisasjon, og det viktigste er å få liv i organisasjonens grunnplan. Hvis vi skjønner Mao's ord om "grip dagen grip timen". så kan følgende ting skje:

- 1) SVU overtar YLI og fører kampen inn på en parlamentarisk og "ansvarlig" vei.
- 2) Borgelige og reaksjonære folk får innpass og bruker opp organisasjonens penger på festing og

drikking +diverse støtteresolusjoner (penger) til reaksjonære saker. Ved siden av dette at de fører ut sin politikk og sine måter å løse problemene på.

3) Ingenting skjer- YLI dør sakte ut. Mulig at den siste analysen er ufullstendig, men disse tendensene vil gjøre seg sterkt gjeldende dersom vår innsats i YLI synker. Derfor sier det seg selv hvor nødvendig det er å sette i gang å jobbe. Grip tak i de nære problemene som er lokalt, og mobiliser folk på kamp på det. Begynn også å skolere dere i faglige/skolepolitiske spørsmål. Det vil med tida komme ut studiesirkel fra YLI. Dere som er læringer: Ta kontakt med AKP lokalt- de skal hjelpe dere. La YLI få et godt kampår fram til neste landsmøte. Gjør organisasjonen til en demokratisk kamporganisasjon.

P. S. Lurer dere på ting, vil ha hjelp osv, så kontakt Distrikstyrene i fylket. Sitt ikke å vent.
Arnulf.

Hvordan organisere lærlingene?

Hva skal en marxist/leninistisk lærling gjøre når han/hun skal begynne å organisere kameratene sine? Sette igang med en gruppe i fagforeninga si, eller bygge en lærlingegruppe tilslutta YLI, men med flest mulig medlemmer i foreninga? Dette var utgangspunktet for en diskusjonskveld i stortaget vårt. Vi ble i allefall enige om en ting: Diskusjonen måtte ut til flere. Hva er forskjellen på en ungdomsgruppe og en lærlingegruppe? Ungdomsgruppa kan organisere all ungdom opp til 25 år i en forening. Lærlingegruppa organiserer bare læringer, og tar utgangspunkt i YLI. Ingen aldersgrense her.

YLI ELLER LO?

I uenigheten som oppstår, er det

klart at bl.a. synet på fagbevegelsen og YLI spiller inn. Den marxist-leninistiske bevegelsens hovedkampområdet er fagbevegelsen, og anerkjenner man ikke YLI, Yrkesskoleelevenes og lærlingenes interesseorganisasjon, som en del av fagbevegelsen, er kanskje det en gunn til å foretrekke ungdomsgruppa. Dessuten, ved å organisere ei ungdomsgruppe får man tak i mer ungdom. Det er tross alt bare 3500 læringer her i landet. Javel, men kanskje lærlingene er i så spesiell situasjon, at de trenger felles organisering på tvers av fagskillene? La oss se litt nærmere på det: Lærlingene er i motsetning

forte
neste
side.

til andre lønnstakere i en opplærings situasjon. Mesteren/bedriften skriver en spesiell kontrakt med deg som binder dere begge, den står under oppsyn av en lærlingnemnd, du går i perioder på Læringseskolen. Dette får enkelte til å plassere lærlingene i gruppen ungdom under utdanning.

For dem er det ingen tvil: Læringsgrupper tilslutta YLI. Personlig er jeg uenig med dette, jeg mener i hovedsak lærlingene er arbeidende ungdom, fordi de står i produksjonen og er lønna. Lønna er lav: 4-7 kr. timen i de tre årene.

Dette er stort sett felles for lærlingene. Og enda en grunn for felles organisering. Lønna er foreninger og forbunders sak, det er greit nok, og derfor bør helst alle lærlingegrupper også være tilsluttet foreninga.

HVA NÅ?

Rød Ungdom er en kamporganisasjon. Når en Rød Ungdommer skal lage ei gruppe, bør han/hun tenke på hva som er mest effektivt i interessekampen. Hven er motparten i denne kampen? Det er staten, som selv om den bevilger over 200000kr. til YLI, forbereder en ny gymnaslov som vil rasere alle de gode sidene læringsordninga har. Derfor bør lærlingene stå sammen med yrkesskoleelevene. Men vi har også en motpart i arbeidskjøperen. Derfor bør lærlingene også stå sammen med de andre fagorganiserte. Etter min mening kan jo dette kombineres. Hva mener du?

Knut Snekker
Arbeiderungdomslaget.

debatt

Trædalsaka - hva nå?

Bolsjevik har fått et (altfor)langt innlegg fra m-l'erne i den sentrale Trædal-komiteen i Oslo med en oppsummering av arbeidet hittil. Vi har rett og slett ikke plass til hele artikkelen. Innlegget forteller grundig om SVU's og spesielt Kommunistisk Ungdoms (KU)merkelige oppførsel innad i Trædal-komiteen. Først gikk KU i spissen for en linje som gikk ut på at komiteen skulle arbeide "i det skjulte". Komiteen skulle ikke henvende seg åpent til fagforeninger, klubber osv, men henvendelsen skulle gå "internt" til folk man kjente. Samtidig bekjempet KU'erne og SFU'erne i komiteene å avholde demonstrasjon i Oslo fordi "demonstrasjonsvåpenet var blitt ødelagt den siste høsten p.g.a. de små og altfor ofte demonstrasjonene" som KU'erne sa. I stedet gikk de inn for et møte der kjente folk kunne komme med "viktige innlegg".

Byretten i Bodø fulgte de signalene som kom fra Forsvarets Overkommando, departementet og statsadvokaten: Han blei dømt, men han blei ikke hardt ramma personlig. Dommen var usedvanlig slø, og var nøye planlagt etter statens behov: "Jeg synes det er glimrende at det er blitt statuert et eksempel for fremtiden. Etter dette tror jeg det vil bli slått mye hardere ned på slike handlinger. At dommen var relativt mild, kan vise seg å være gunstig, for det har vært en kunstig interesse for spørsmålene, som kan skade forsvarers sak. Den lempelige dommen kan tappe luften ut av de grupperinger som er ute for å lage bråk."

Generalmajor Hansteen, Morgenbladet

27/2-74.

Altså: Prinsippet slått fast, men ingen martyrtav Trædal, det kunne føre til "bråk". Vi skjønner generalens frykt for disse "grupperingene". Over 200 forskjellige organisasjoner og over 100000 har støtta gjennom resolusjoner osv, og dette er bare den delen av støttebølgen som er kommet Trædal-komiteen for øre. Støtten har vært stor, og har hindra statsapparatet i å slå like åpent og brutalt som den svenske staten gjorde i IB-saken. Men den har likevel ikke vært tilstrekkelig. Et viktig nytt trekk i bildet, i ly av rett-saka og forspillet har Forsvarets Overkommando og tilliggende herligheter kommet seg på offensiven. De har klart å legge demper på liberale deler av borgerpressen, grepet inn i NRK. Støttekampanjen for Narve Trædal har altså ikke klart å avsløre å slå tilbake en begynnende militarisering av politikken. Men dommen og protestaksjonene mot den har første fase i Trædal-arbeidet gått over i

andre fase: ny giv fram mot lagmannsretten. Nå er det nødvendig å oppsummere arbeidet, korrigere de feila som har fått utvikla seg, legge grunnlaget for enda breiere støtte. Trædal-kampen kommer til å bli langvarig. Det er nå nødvendig å legge grunnlaget for et gjennombrudd i større omfang enn vi har gjort hittil. Dette krever tiltak både på å intensivere den indre og ytre ideologiske kampen, og det krever organisatorisk tiltak. I Oslo kommer vi til å ta tiltak på følgende: -oppsummering av arbeidet spres ut til alle medlemmer og sympatisører av Rød Ungdom og AKP. -spreiing av m-l bevegelsens militærpolitikk til alle deler av organisasjonen. -ei ny KVITBOK med brei dokumentasjon av kampen fram til i dag skal lages -omorganisering av Trædal-komiteen med skikkelig plattform for arbeidet -ta initiativ til å organisere støttekomiteer i større utstrekning enn i dag over hele landet.

TRENGER VI Røde Garde?

Hva slags spørsmål er dette???? Det er vi ingen som mener vi ikke trenger Røde Garde. Sjøl sagt er det behov for et blad som tar opp Rød Ungdoms politikk på forskjellige områder. Vi er alle enige om at vi trenger et slikt blad. Men et slikt standpunkt forplikter. Hvis en ikke bryr seg om å selge, ikke betaler bladet når det skal betales, ikke skriver til Røde Garde, så mener en i PRAKSIS at vi ikke trenger Røde Gard sjøl om en kan si at vi trenger det. Røde Garde er hele Rød Ungdoms sitt ansvar.

DEBATT

Redaksjonen aleine kan ikke lage bladet. Skal det bli et virkelig redskap i ungdommens kamp krever det at alle bidrar på en eller annen måte, f.eks. med å selge et hvist antall av hvert nummer eller verve abonnenter, skrive til redaksjonen eller gi oss tips om ting vi bør ta opp. Vi skal nå prøve å gi ut Røde Garde en gang i måneden, ca den 20. Fristen for innlegg er satt til den 1 p.g.a. lang trykkningsstid. Vi har nå et problem som vi trenger medlemmenes hjelp til å løse: Skal vi ha et blad på 24 sider som koster 2kr eller skal vi ha et blad på 16 sider til 1.50? Skriv og fortell om erfaringene med salget, klarer vi å selge et bld til 2 kroner ?? I løpet av våren skal vi prøve å øke opplaget med 50%. Dette klarer vi bare med god

Røde Garde

innsats fra medlemmenes side. SETT LOKALE MÅLSETNINGER FOR HVERT ENKELT LAG. Ennå er det lag som ikke tar Røde Garde alvorlig - de selger svært få blader og slurver med betalinga. Dette er ikke en kommunistisk arbeidsstil, og er egentlig en sabotasje av Røde Garde, det tjener bare fienden. De laga som ikke har betalt gjelda si fra ifjor, får ikke blader i år før de betaler gjelda si. Røde Garde har blitt kritisert for å være et Oslo blad, dette synes vi har rettet noe på seg, men det er bare laga utover landet som kan gjøre Røde Garde til et skikkelig landsomfattende blad. Skriv til Røde Garde, fortell om forholda der du bor.

TA ALVORLIG PÅ ARBEIDET MED RØDE GARDE.
P.S. Røde Garde kan brukes til politiske studier.....

Røde Garde -Red.

JENTEKAMPEN - ideologisk eller økonomisk ?

SPØRSMÅL TIL JENTEUTVALGET I RØD UNGDOM.

Dere har en artikkel i siste nummer av Bolsjevik som jeg stusset en del over. Dere påpeker helt riktig at det som mangler er skikkelige linjer på jentekampen. Det blir viktig for oss å få mer diskusjon på dette blant jentene i den tida som kommer. Ikke minst fordi jeg synes dere er på villspor når dere sier: "Som unge jenter er vi først og fremst ideologisk undertrykt. Stemmer dette, er den ideologiske undertrykkelsen det verste problemet for den store

massen av 15, 16, 17, 18 årige jenter i Norge i dag. Hva med de jentene som slutter i ungdomsskolene og begynner i jobb? Hva med de tusenvis av jenter som jobber i butikker, på kontorer, som aldri p.g.a. økonomi osv har fått sjansen til å få seg en utdanning. Vi som er enormt underbetalt og fryktelig utbytta. Tror dere det er den ideologiske undertrykkelsen som er verst for dem? Mistenker dere for å snakke om ei lita gruppe blant jentene, nemlig de som går på gymnaset, men er det slik at de bare er ideologisk undertrykt? Skulle gjerne høre deres tanker om dette. Personlig tror jeg ikke unge jenter er ideologisk undertrykt, men at de matrielle vilkårene som dette samfunnet setter er det viktigste, dårlige og underbetalt jobber osv

Svar så fort dere kan.

svar

I artikkelen din peker du på at den økonomiske undertrykkinga er viktigst for unge jenter i motsetning til jenteutvalget som skreiv i forrige nummer at den ideologiske undertrykkinga er viktigst. Først vil jeg si meg helt enig med deg når du sier at jenteutvalget ikke har lagt vekt på den store massen av jenter som går ut i arbeidslivet etter ungdomsskolen og ut i fra dette er jeg enig i at vi ikke kan slå fast at den ideologiske kampen er viktigst for kampen i dag allment. Samtidig er jeg usikker på om du har rett når du sier at den økonomiske kampen er viktigst i dag. Vi er sikkert enige om at det økonomiske er grunnlaget for all undertrykking. Men jeg tror det er viktig å understreke klarere den nøye sammenhengen mellom ideologisk og økonomisk utbytting. Nemlig dette at alle kvinner er undertrykte både ideologisk og økonomisk og at vi ikke uten videre kan si at for gymnasiaster og skoleelever er den ideologiske kampen viktigst og for kontordamer er den økonomiske kampen viktigst.

JENTER I UTKANT-NORGE.

Eksempel: Mange jentegymnasiaster særlig i utkant-Norge er nødt til å leve

på lån og stipender. Dette ofte fordi foreldrene prioriterer gutta's utdanning og jentene blir overlatt til seg sjøl (Jeg ser ikke bort ifra at det finnes gutter som lever på stipend og lån mens de går på gymnaset, men det er ut ifra kvinnestandpunktet og alle jenters rett til utdanning jeg påpeker dette) Fordi disse

jentene er sjølsagt den økonomiske undertrykkinga den mest brennende. mens andre gymnasiaster som har anledning til å bo hjemme og leve på foreldra sine, ikke først og fremst merker den økonomiske, men den ideologiske kampen.

OM UTDANNELSE GENERELT.

Videre er det jo slik der hvor foreldrene prioriterer gutta's utdanning i første rekke, får ikke jentene anledning til å gå på gymnaset i det hele tatt og blir pressa ut i lavtlønnsyrker, som ekspeditriser, dårlige betalte kontorjobber, rengjøringshjelp osv. For disse jentene er sjølsagt den økonomiske kampen viktigst, men samtidig er de blitt pressa inn i et lavtlønnsyrke gjennom en borgelig ideologi. Dette går jo også på jentenes rett og mulighet til utdanning og tru ikke at jeg gjør foreldrene til hovedfiende. Jeg vil bare peke på hvordan ideologien ødelegger for jentenes muligheter.

KONKLUSJON.

På grunnlag av dette mener jeg vi ikke kan sette opp enten den økonomiske eller den ideologiske kampen som viktigst, men at begge kampområdene må følges med nøye sammenheng. Og at vi må vurdere hva vi skal legge hovedvekten på ut i fra hver enkelts situasjon.

skriv !

Nå håper vi at flere folk kan være med i denne diskusjonen og bidra til at den fortsetter. Vi oppfordrer spesielt dere jenter fra utkant-Norge og unge arbeidende jenter til å uttale dere. Jenteutvalget vil komme med sitt svar i neste nummer av Bolsjevik. SKRIV-SKRIV.

Jenteutvalget.

Målforma i Bolsjevik

1. Dette er fyrst og framst ein kritikk av målforma i Bolsjevik (des. 73). Eg meiner at hovudsida av innhaldet (kva som vart teke fram på) vart god. Men eg meiner likevel at hovudsida av forma (særlig målføringa) var dårlig. Skil freiste synd dette ved nokre døme:

A). Berre ein liten artikkel (brevet frå sogn) var på nynorsk. Dette lyt betrast! Undertrykkinga av det norske folkemålet heng nøye saman med kampen for nynorske lærebøkar og for folkets kultur!. Det er opportunistisme å argumentere med at det fleste av medlemmene våre skriv/talar bokmål !!

B). Artikkelen om demokratisk sentralisme var stappfull av trykk- og stavefeil og dessuten inneheldt han ei heller dårlig omsetjing frå svensk i Stalin-sitatet. Han var og prega av til dels rotete oppsetting. Slike sakar verkar forvirrande på lesaren og gjer studiesidane vanskelige å komme igjennom. Eit godt innhald krev også ei god form... Konsentrasjon krev oversiktelig og systematisk. (Strek under overskriftene, klåre avsnitt, systematisk framstilling av problema.) Sjølsagt er det dumt å stille perfektjonistiske krav til innsendarar og redaksjon, men direkte slurv verkar til å gjere Bolsjevik til eit dårleg blad og det må vi kjempa i mot !!. Vonar des-
|ort.n.mide.

uten at minst halvparten av dei nye hefta i studiesirkelen 2. kan kome på nynorsk (det kostar vel for mykje å trykke på bår målføre ? !.)

Helsing, jente frå Vestlandet.

SVAR FRÅ REDAKSJONEN.

Den noverande redaksjonen var ikkje ansvarleg for desember - nummeret. Likevel er vi heilt ut samde med kritikken din.: Oppgåva vår har vore i start monn å retta på dei feila du peikar på. I nokon grad trur vi at vi har klart det. Men på eit område har vi ikkje nådd langt: Dersom du ser på nummer av Bolsjevik vil du ikkje finne ein einaste nynorsk setning. Vi vil gjere meir med dette - vis litt tålmod med oss. Samstundes ber vi alle dei som skriv innlegg om å nytte sitt naturlege målføre.

Redaksjonen.

Hva om økokrisa kommer för revolusjonen ?

Økologi/naturvernsspørsmålet er forsømt i Rød Ungdom. Jeg mener det er viktig del av klassekampen nettopp å sikre ressurser og natur for folket som kommer etter oss. Jeg synes det er en grov feil at vi ikke har noen klar linje på dette området. Mange m-l'ere sier at disse tingene retter seg når sosialismen kommer. Det kan ta mange år før folket tar makta. I mellomtida er kanskje ressursene uttømt. Hvis kapitalismen bryter sammen ved en eventuell ressurskrise, vil det så og si være umulig å innføre sosialismen. Matmangelen vil legge grunnlag for et mer primitivt samfunn hvor folk kommer til å sloss på liv og død etter restene av ressursene. Mange mener at vi her i Norge har et overforbruk av ressurser. Dette mener jeg er helt riktig. Men jeg mener det er galt som populistene sier at vi alle er skyld i ressurskrise og at vi alle må spenne livreima inn. Skylda er klar: Monopolkapitalen er aleine ansvarlig for rovdriften på naturressursene. Populister sier f.eks: at lønnskamp er reaksjonær - at arbeidsfolk på den måten er med på å utbytte ulanda. Dette er galt fordi en slik linje bare tjener kapitalistene og gir monopolkapitalen mer penger i hendene til å fortsette rovdriften. Dessuten angriper populistene arbeidsfolk fordi de har bil, der mener jeg de igjen angriper feil. I Norge er det dårlig utvikla kollektivtransport. Pluss at monopolkapitalen sentraliserer bedrifter slik at bil er livsnødvendig for mange. Mange av disse problemene vil nok sosialismen rette på, men vil folket likevel godta at vareutvalget i butikkene blir mindre? For det mener jeg er uunngåelig hvis vi skal hindre en økologisk krise. Kan vi lenger bruke

en av normene fra Marx om at "for å forbedre overgangen til kommunismen er det nødvendig å skape en materiell produksjonsbasis for kommunismen som er i stand til å sikre overflod av forbrukergjenstander" Vilte ikke dette bety i dag at vi følger opp kapitalismens konsumjag? Der er derfor viktig å forklare arbeiderne i dag at mye av deres konsum er skapt utfra kunstige behov gjennom reklame, moter og annet kjøppepress. Vil et sosialistisk Norge være bra uten den fine naturen vi har foreløpig - natur som aldri vil gro opp igjen om den først er ødelagt. Vi kjemper for et sosialistisk Norge, men hvordan skal det egentlig se ut, betong, asfalt og store byer? De fleste m-l'ere driver å kritiserer populistene og en del naturvernfolk fordi de ikke har noen perspektiver for arbeidet sitt. Har vi det sjøl?

■

GYMNASIASTER-ut i produksjonen

Vi har som de fleste andre lag, diskutert studentforbundet. Alle i laget var stort sett enig i at det var riktig å danne studentforbund. Noe av det vi diskuterte mest var studentenes isolasjon fra resten av folket. Vi vet fra før at det har kommet kritikk mot studentene fordi de ikke kjenner til vanlige folks måte å leve på. Utslagene av dette har f.eks: vært høytravende diskusjoner som bare studentene har deltatt i - og en arbeidssstil som er helt umulig for folk som jobber! (krigsskommunisme) Mange i laget fryktet at studentene ville bli enda mer isolert. Vi diskuterte litt fram og tilbake og resultatet ble en oppfordring til alle medlemmer av Rød Ungdom som har tenkt å studere. Før du begynner på universitetet, bør du enten gå et år på yrkeskole eller jobbe et år. Dessuten: Du som studerer bør jobbe på et fast sted i sommerferien - ikke skifte jobb fra år til år. På denne måten blir det mulig å opparbeide og holde vedlike en kontakt med miljøet på en arbeidsplass. Mange studenter får ikke noe politisk arbeid i løpet av sommeren fordi det får tid til å bli kjent med de andre som jobber der og forholdene på arbeidsplassen. Den oppfordringen om å gå på yrkeskole eller jobbe et år mellom gymnas og universitet burde egentlig gjelde selv om vi ikke hadde hatt studentforbund. Det er ikke for ingenting at studenter og akademikere i Kina må ut i industrien å jobbe. Mange gymnasiaster begynner på universitetet og tar forbreddende selv om de ikke har tenkt å studere. De gjør det for å ha et tenkeår - til å tenke ut den videre utdannelsen. La heller tenkeåret bli et år på yrkeskole eller i jobb. Enda et argument for oppfordringen vår: Flere unge arbeidere inn i Rød Ungdom. De kommer ikke av seg sjøl vi må ut i industrien og på yrkeskoler å jobbe der. Dessuten. Det meste du lærer på yrkeskolen vil du få bruk for senere. Litt tekniske kunnskaper midt oppi fransk, matte, osv. er ikke å forakte. Så? hva taler imot? Vi fant ikke særlig mye - litt dristighet krever det jo. Ellers mener vi at samarbeidet mellom studentforbundet/Rød Ungdom/AKP (m-l) sjølsagt er svært, svært viktig. Dette krav til dobbelt medlemmene. Vel - vi håper at oppfordringen blir diskutert blandt Rød Ungdoms medlemmer og at det blir resultater av det.

Hilsen gymnasiaster på vestlandet.

Studer jentepolitikk

I forrige nummer av Bolsjevik skreiv vi at vi ville begynne en diskusjon om undertrykkinga av de unge jentene. Ut i fra de vil vi her presentere innholdet i studieopplegget Jenteutvalget i Rød Ungdom har laga. Vi vil ikke stille noen store motsig-

elser spesielt nå, bare gi en kort smakebit.

INNHALDET I STUDIEOPPLEGGET:

HVORDAN OPPSTOD KVINNEUNDERTRYKKINGA.

Vi tar utgangspunkt i Engels: "En av de største vitenskaplige slutninger er dersier at undertrykkingen av kvinnen er knyttet sammen med opprettelsen av den private eiendomsretten!" I studieopplegget går vi inn på de tidlige samfunn vi kjenner-arbeidsdeling, hvordan forholdene var for kvinnene osv. Videre til det som Engels kaller "kvinnens kjønns verdenshistoriske nederlag" - nemlig opprettelsen av den private eiendomsretten. (som nevnt over) -Videre hvordan samfunnsforholda utviklet seg til kapitalisme og hvordan kvinnens rolle og forhold var under denne utviklinga.

UNDERTRYKKINGA AV KVINNEN UNDER KAPITALISMEN.

Vi tar her kort for oss kapitalismens oppbygging-og retter søkelyset mot kvinnens stilling. Monopolkapitalen er avhengig av å ha kvinnen som reservearbeidskraft, og kvinnene er en gruppe som kan flyttes inn og ut av arbeidslivet etter behov fra monopolkapitalens side. I studieopplegget tar vi opp hvordan de har sammenheng med kvinnene som lavtlønsgruppe osv.

KVINNENE UNDER SOSIALISMEN.

Vi tar for oss hvordan kvinnes økonomiske stilling er forandrad under sosialismen. Ingen har lenger interesse av å undertrykke

og utbytte kvinnen. Den økonomiske undertrykkinga faller bort, men den ideologiske kampen vil fortsette å være sentral. Vi tar for oss noen eksempler fra Kina og Albania for å belyse dette nærmere.

DEN DOBBELTE UNDERTRYKKINGA AV KVINNEN:

Vi m-l'ere har en analyse som går ut på at kvinnene er dobbelt undertrykt: Av monopolkapitalen og av mannen. Vi tar opp hvordan monopolkapitalen klart har interesse av både undertrykke kvinnen i alle former og å bruke mannen som et redskap til å opprettholde undertrykkelsen av kvinnen. Derfor har monopolkapitalen laga en ideologi, som sier at mannen er drivkrafta, kvinnen alltid et objekt på sida. (Kjønnsrollemønsteret) Det er med utgangspunkt i at monopolkapitalen bruker kvinnen som reservearbeidskraft vi sier at monopolkapitalen er hovedfienden. Vi tar også mer konkret opp gutta's rolle og forhold til jentekampen i studieopplegget.

UNDERTRYKKINGA AV DE UNGE JENTENE.

Vi tar her opp både den økonomiske og ideologiske undertrykkinga og hvordan den gir seg utslag for de unge jentene. Vi går konkret inn på situasjoner som sjekkestilen, moteslaveri osv.

DAGSKAMPEN OG KVINNEFRONTEN.

Vi kan aldri bli frigjort under kapitalismen. Men sjølsagt er det viktig å kjempe for dagskrava fordi vi veit at vi kan få innfridd en del av kravene våre. Studieopplegget tar opp hvordan vi skal føre denne kampen, og videre vårt forhold til kvinnefronten.

BRUK STUDIEOPPLEGGET.

Det er allerede en del folk i Rød Ungdom som har vært med på dette studiemøtet og alle de stedene det har vært arrangert har det gitt meget gode resultater. Vi veit at vi trenger å studere disse sakene og at det er viktig at så mange som mulig gjør det! Studieopplegget kan brukes både internt og eksternt. Både guttene og jentene kan være med på møtene, men sjølsagt først og fremst jentene sjøl. Videre er det sjølsagt at jenter leder og forbereder møtet. Studieopplegget inneholder våre linjer på jentekampen. Derfor er det så viktig at det holdes på så mange steder som mulig, intern. Det er viktig at vi

i Rød Ungdom står sammen på våre linjer og kan forsvare dem utad. - Eksternt kan studieopplegget brukes i studiestirkler, til salgs.

BESTILL STUDIEOPPLEGGET!

ved å skrive til internadressa i Oslo. Snakk med distriktstyret eller distrikt-kontakten. Når vi hører fra dere skal vi i jenteutvalget gi dere all den hjelp vi kan.

Jenteutvalget.

Totalavhold- måtehold eller fyll

Laget vårt vår i høst prega av at medlemmene misbrukte alkohol i stort omfang. Ofte satt vi på en kafe og pimpa øl flere kvelder i uka. Vi tok alvorlig sjølkritikk på et lagsmøte - og resultatene har ikke uteblitt. Vi har blandt annet økt medlems tallet med hele 150%. Men vi støtte på et problem: skulle vi kutte ut alkoholen helt - og på den måten skille oss ut fra massene? Vi mente dette er galt, fordi det er et kommunistisk prinsipp at vi skal forene oss med massene, kjenne massenes problemer, stille oss i spissen for massenes kamp, kort sagt: identifisere oss med massen. Men likevel skal en kommunist gå fram som et godt eksempel og når vi veit at alkoholen ødelegger arbeiderklassens kamp - kan vi da ta en

øl? Et eksempel på hvilken skade alkoholen kan gjøre, er fra Italia i 20 årene. Arbeiderne ved en fabrikk gikk til streik, og okkuperte fabrikkene. Fabrikkeierne kunne ikke gjøre noe, heller ikke politiet. Etter noen dager fant en punk ut en skjennevanger ide. Om natta satte de en hel haug med kasser øl utafør døra, og trakk seg tilbake, arbeiderne var blitt tørste og tok inn ølet. Hva skjedde? jo, etter noen timer gikk punken inn og tok arbeid-erne, de var drita fulle. Alkoholen i likhet med stoff, er en av de beste redskapene til kapitalistene. Den sløver ungdomsmassen totalt, noe som kapitalismen må gjøre for å eksistere.

Konklusjon: Det var vanskelig å trekke en konklusjon, men diffus konklusjon blei til slutt vedtatt. Vi må

- 1). IKKE DRIKKE FOR MYE.
- 2). IKKE DRIKKE REGELMESSIG
- 3). IKKE DRIKKE MYE AV GANGEN.

Indre østlandslag.

På neste side

vil du finne en del sitater av ledende kommunistiske teoretikere om "venstre" og høyreopportunisme. Årsaken til at vi setter opp disse sitatene er følgende: Utgangspunktet for Rød Ungdom er at vi ønsker å tjene ungdommens interesser - på kort og på lang sikt. Så lenge vi stiller oss på ungdommens side i kampen for ungdommens krav og for den sosialistiske revolusjon - ja, så lenge er vi en kommunistisk ungdomsorganisasjon. Hittil har Rød Ungdom tilfredstilt disse kravene derfor har tendensen i Rød Ungdom vært riktig. Men som kineserne sier: "et deler seg i to". Vår organisasjon er også prega av at vi lever i et kapitalistisk samfunn og at vi alle hele tida blir utsatt for et ideologisk press fra borgerskapet. Disse ideene vil innad i organisasjonen slå ut i forskjellige avik - ideologiske strømninger som går mot den kommunistiske hovedtendensen. Felles for disse strømningene er at vi hele tida må føre en aktiv kamp mot dem. "Kampen i bevegelsen er en gjenspeiling av kampen mellom klasene" Mao. Hvis vi ikke gjør det vil de borgerlige tendensene bli dominerende i organisasjonen for det andre Rød Ungdoms politiske fagge fra rød til blå. Denne kampen er det som driver organisasjonen vår framover. De borgerlige strømningene har forskjellig karakter - enten angriper korrekte kommunistiske linja fra "venstre" eller høyre. "Venstre" -opportunismen er den slueste - fordi den virker mer revolusjonær og beinhard mens den i virkeligheten er dypt reksjonær. Hvordan skal vi så kjenne igjen disse "venstre" og høyre opportunistiske feilene hos oss sjøl.? Mye av dette finner du på neste side. Men før du blir om, oppfordrer vi deg sterkt til å studere de kommunistiske klassikerne videre på egen hånd. Nedenfor finner du en leseliste du kan ha god nytte av om du vil vite mer om høyre og "venstre" opportunistisme.

Kameratslig hilsen Red.

1. Lenin: "Radikalismen - kommunismens barnesydom".
2. Stalin: "Leninismens grunnlag".
3. Lenin: "Om Marx", Ny Dag, 1971.
4. AKP (m-l), programmer og vedtak fra 1. landsmøte. (Oktober forlag) 1973.)
5. Lenin: Mot dogmatisme, sekterisme og "venstre" opportuniste.

"VENSTRE"**og****HØYRE-****OPPORTUNISMEN**

"Hvis vi overvurderer fiendens styrke med hensyn til helheten og derfor ikke tør å styrte han og ikke tør å seire, vil vi begå en høyre-opportunistisk feil. Hvis vi ikke er forsiktig med hensyn til hver enkelt del, ikke studere omhyggelig og perfektionere kampens kunst, ikke konsentrere hele styrken vår i slaget og ikke sørge for å vinne over alle de forbundsfeller som bør vinnes over (mellombønder, små uavhengige håndverkere og kjøpmenn, mellomborgerskapet, studenter, lærere, professorer og vanlige intellektuelle, vanlige statsansatte, akademikere og opplyste storfolk), vil vi begå en "venstre"-opportunistisk feil."

Mao.

"Den selvtilfredse sekterismen vil og kan ikke forstå at det kommunistiske partiets ledelse av arbeiderklassen ikke oppstår av seg selv. Det kommunistiske partiets ledelse av arbeiderklassens kamper må erobres. Til dette trengs ingen deklamasjoner om kommunistenes ledende rolle, en må fortjene og vinne arbeidermassenes tillit gjennom daglig massearbeid!"

Dimitrov.

"Hvis det er bare kamp og ingen enhet, vil vi ikke være i stand til å forene alle de krefter som lar seg forene og konsolidere og utvikle den revolusjonære enhetsfronten. Vi vil heller ikke være i stand til å presse hovedfienden inn i en trengt og isolert posisjon og vil derfor heller ikke være i stand til å vinne seier i kampen mot hovedfienden!"

FRA EN ARTIKKEL I "HONGQI!"

HVORFRA OG HVORFOR DUKKER "VENSTRE-TENDENSEN" OPP:

"I utlandet er det ennå altfor lite kjent at bolsjevismen er vokst fram, har utviklet og stålsatt seg i en mangeårig kamp mot den småborgelige revisjonismen, som likner anarkismen eller har lånt en del fra den som i alt vesentlig avviker fra den konsekvente proletariske klassekampens betingelser og krav.

Teoretisk er det for marxismen fullstendig klart og helt og holdent bekreftet gjennom alle europeiske revolusjoners og revolusjonære bevegelsers erfaringer, at de små eiendomsbesittere, som under kapitalismen stadig undertrykkes og meget ofte er utsatt for en utrolig ødelegging og hurtig forverring av sine livsvilkår og ruin, lett gripes av ytterliggående revolusjonære stemninger, men ikke er i stand til å vise standhaftighet, disiplin og fasthet".

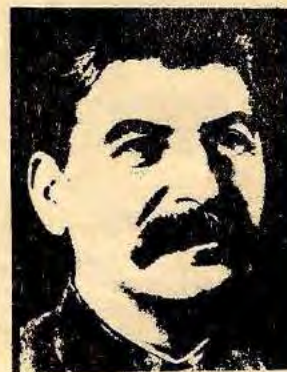
Lenin i "Radikalismen-kommunismens barnesykdom."

"Den moderne revisjonismen legger vinn på å bringe marxismen-leninismens store lære i vanry. Den ærklærer at denne læren er foreldet og hevder at den i dag har mistet sin betydning for samfunnsutviklingen. Revisjonistene bestreber seg på å utrydde marxismen-leninismens revolusjonære sjel og å rukke arbeiderklassen og det arbeidende folk i troen på sosialismen. De avfeier den historiske nødvendigheten av den proletariske revolusjon og proletarietets diktatur under overgangen fra sosialismen, de benekter det marxist-leninistiske partiets ledende rolle, de avfeier den proletariske internasjonalismens prinsipper, de krever at man skal gi på båten de grunnleggende leninistiske prinsippene for partiets oppbygging og særlig den demokratiske sentralismen, de vil at det kommunistiske parti skal gjøres om fra en revolusjonær kamporganisasjon til en slags diskusjonsklubb"

Erklæring av representanter for de internasjonale kommunistpartiene (1957)

"Hvis det er bare enhet og ikke noe kamp, vil vi miste vår prinsipielle revolusjonære standpunkt, undergrave partiets revolusjonære ledelse i enhetsfronten, partiet vil degenerere ideologisk, politisk og organisatorisk og revolusjonen vil lede nederlag!"

Fra en artikkel i "Hovgqi".

"Man må ikke glemme at høyre og ultra venstre faktisk er tvillinger, at følgelig begge inntar et opportunistisk standpunkt med den forskjellen mellom dem at høyere ikke alltid sjuler sin opportunisme, så kamouflerer venstre alltid sin opportunisme med revolusjonære fraser!"

Stalin.

"Det hender av og til i kampen mot høyereaviket lar "venstre aviket" skjøtte seg selv og svekke kampen mot dette, fordi en tror at det ikke er noen fare eller det betyr mindre fare. Dette er en alvorlig, farlig feil. Det er en innrømmelse til "venstre"aviket som parti-medlemmen ikke har lov til".

Stalin.